

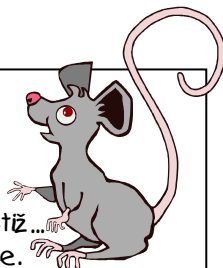
Drahá Pi,
čím jsem starší, tím jsem víc přesvědčená, že velikonoční obřady jsou nejzajímavějším liturgickým zážitkem v roce, zvláště v naší farnosti.

Vypadá to, že kněží z dobříšské farnosti mají rádi napětí. Totž... celé velikonoce se starali o napínavou zábavu lidí v kostele. Vymysleli svou vlastní experimentální liturgii, díky které se postarali o to, že i při dlouhém bílosobotním obřadu neklesla jediná hlava a nezavřelo se jediné oko. Všichni se moc bavili změnou barvy ornátu a přesouváním a mizením různých částí obřadů. Zlatým hřebem večera - Bílé soboty bylo nekonečné klečení křtěného Pavla za zvuků chroptícího Petra Blechy, který měl už chudák vyzpíváný hlas, takže se začal dusit. Jenže ministrantům to bylo asi jedno a Karel čekal, až se z Petrových úst ozve dusivým šepotem: „Vodu!“. Pak mu obětavě přispěchal na pomoc s lahví vody.

Lidé z Dobříše si těchto dramatických výkonů podaných do roztrhání těla vůbec neváží. Jediný, kdo ocení kulturu, jsme zase jen my, myši. Proto jsme ze samé vděčnosti začaly hrabat a z myší díry u kostela děláme potok, aby měl Petr přistě vody dost.

Měj se hezky a tekutin se neboj, jsou dobré, ať mají jakoukoliv podstatu.

Tvoje zavodněná dobříšská kostelní myš
Šedivka

Výlet do Nazareta

Na výlet do Nazareta jsme se sešli v pátek odpoledne na autobusové zastávce na Dobříši. Jeli jsme tam Ondra Svoboda, Anička Salcmanová, Sára Bláhová a já. Do Prahy jsme přijeli kolem 5. hodiny. Čekal na nás Marek Chytrý, který nás doprovodil na zastávku Hněvkovského, kde se k nám měla připojit Lucka Tomková s její kamarádkou. Pak jsme jeli MHD do Kunratic. Tam jsme vystoupili a šli jsme do centra Nazaret. Byli jsme uvítáni a provedeni po celém centru. Celkem nás tam bylo kolem čtyřiceti. Ráno v sobotu jsme sešli dolů na snídani a dopoledne byl úvod do celovíkendovky s názvem „David a Jonatán“. Téma bylo o tom, jestli jsou kamarádi víc než přátelé nebo víc než partneři. Zabývali jsme se otázkou, zdali je přátelství víc než láska, a bylo to, popravdě řečeno, docela těžké, ale nakonec jsme dospěli k názoru, že asi spolehlivější je přece jenom přítel než partner. Hráli jsme taky etapovku, která byla o tom, že jsme hledali různé indicie, pak tři šípy, na kterých byla zapsaná šifra, a pak jsme utíkali do Nazareta, abychom tam byli co nejdřív. Zkrátka a dobře, bylo to fakt super. V neděli jsme tedy (bohužel poslední den) už uklízeli a i při tom jsme si užili spoustu legrace. Pak jsme po obědě odjížděli všichni s dobrou náladou.

Kuba Kylar

Tomáš

Číslo 104

Prázdniny 2012

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

PRÁZDNINY ?

Divné označení – prázdniny. Vždyť dokonale **prázdný** čas je podstatou trestu vězení. Francouzština to má podobné – grandes vacances od vacant = prázdný. V ruském slovu каникулы (kanikuly) dokonce můžeme slyšet cosi jako psí období (lat. canis = pes)...To už je lepší anglické holiday – doslova svatý den, tedy svátek, shodně s německým die Ferien od latinského feriae = svátky, slavnosti. Jenže jsme si moc nepomohli: Co pro nás znamená svátek? Po ránu do kostela, odpoledne často zase něco jako prázdný čas..

Ve školním věku jsme to prožívali jednoznačněji: Nebyla škola, tedy bylo dobře. Občas to přetrvává až do dospělosti. Dovolená, prázdniny – to je období, kdy nemusíme něco, co během roku musíme.. Jsme tedy volní od něčeho. Ale to není podstatou věci – ve vězení se také nemusí ani do školy ani do práce.. Nejde totiž o to, osvobodit se od něčeho, nýbrž k něčemu. Nejde o to, mít volný čas – právě naopak, jde o život plný, naplněný. Ani nejsvětější svátek není radostný tím, že **musíme** do kostela a potom musíme na agapé a potom musíme na rodinný oběd a odpoledne musíme na fotbal nebo na plovárnu. To vše je dobré a radostné tehdy a pouze tehdy, když to vše **můžeme**, svobodně zvolíme a prožijeme.

A to je podstata a hlavní smysl času prázdnin a dovolených. Mimo tento čas děláme spoustu věcí proto, že musíme, tj. ačkoliv se nám občas nechce.. Další spoustu věcí děláme proto, že ji dělají všichni a že se to prostě tak dělá. Prázdniny jsou šancí zastavit tento kolotoč povinností, zvyku a napodobování – a dělat to, pro co se svobodně rozhodneme. Není pochyb – bude do toho patřit řada věcí, které stejně děláme: i o prázdninách se musíme najíst, vyspat, občas umýt a případně oholit.. Je ale důležité to jednou konečně zase udělat z vlastního rozhodnutí a s vědomím, k čemu je to dobré.

A přesně totéž platí i o věcech náboženských: O prázdninách nemáme „volno od Boha“, ale je to čas mimořádně vhodný pro vědomé rozhodnutí křesťana, založené na prožití skutečnosti, že **Bůh si nikdy nebere volno od nás**. A tímto vě-

domím je potřeba doplnit každé svobodné rozhodování pro to, k čemu se nedostaneme během roku.

Člověk duševně pracující asi bude o prázdninách svobodně protahovat svaly – ať už na zahrádce nebo na horské túře. Udřená prodavačka se spíše bude snažit šetřit nohy a ruce u moře a možná si po večerech přečte pár knih, nad nimiž usínala po svých směnách v supermarketu. Lid studentský nahradí poznávání světa z knih poznáváním skutečného života, ať už v cizí zemi nebo doma na brigádě.

A co lid křesťanský? No to jsou právě ti, o nichž jsem teď mluvil. Křesťan nežije úplně jiný život než ostatní, ale je si vědom božského rozměru tohoto života. O prázdninách o to více, o co svobodněji a plněji jej prožívá. To by mohl být smysl těchto prázdnin.

-jm-

Farní charita – jak jsme se loni činili

V rámci sociálního projektu Bethanie FCH v Dobříši finančně vypomohla v roce 2011 lidem v sociální nouzi a zdravotně postiženým příspěvkem v hodnotě 59 850 Kč (včetně částek úhrad za služby a vedení účetnictví).

Co je projekt Bethanie?

Sociální projekt Bethanie zahrnuje pomoc zdravotně postiženým občanům, sociálně slabším, lidem v nouzi. Finanční pomoc je poskytována pouze proti vynaloženým nákladům. Získané finanční prostředky jsou využívány na různé charitativní akce pro nemocné, zdravotně postižené, na volnočasové aktivity dětí ve farnosti a okolí. Této pomoci mohou využít lidé v sociální nouzi a zdravotně postižení napříč generacemi.

Pracovníci charity obětavě zajišťují návštěvní službu v Masarykově sanatoriu v LDN při organizování bohoslužeb a doprovázení pacientů s omezenou mobilitou, poskytují podávání Eucharistie určeným pacientům a totéž zajišťují i v Domově seniorů v Dobříši.

FCH Dobříš v tomto roce vypomohla finančním příspěvkem FCH Starý Knín na polohovací lůžko pro pacienty se ztíženou mobilitou, poskytla finanční příspěvek na zdravotní pomůcku - speciální sluchadlo pro postiženou holčičku, dále poskytla finanční podporu lidem i jednotlivcům v sociální nouzi, některým doslova v sociální krizi.

Také nechyběly prostředky na volnočasové aktivity dětí v Pastoračním centru sv. Tomáše a nově poskytla FCH finanční příspěvek ŘF do fondu pro sociálně slabé a těžko zaměstnatelné občany.

Dlouhodobě podporuje spolu se skupinou lidí z Dlouhé Lhoty adopci na dálku děvčátku z Indie na školné.

Finanční prostředky na tyto sociální aktivity získává charita jednak z výtěžku Tříkrálové sbírky a jednak z darů od drobných i větších sponzorů. Za tyto dary upřímně děkujeme a připojujeme výzvu: I v letošním roce disponuje FCH Dobříš fi-

každého půl roku, najednou byly častěji a v menším rozsahu. Zvykla jsem si rychle.

Postupně jsme se na osmileté státní gymnázium dostaly tři sestry, bratr si zvolil šestileté gymnázium ve vedlejší městě. Občas jsme pak mamince my starší pomáhali s učením mladších sourozenců. Když jsme se zrovna ve škole naučili nějakou zajímavost, doma jsme to vyprávěli a obohatili tím znalosti těch ostatních. Teď je na řadě naše nejmladší, která je v páté třídě a připravuje se na zkoušky na stejné gymnázium jako její starší sestry. Ale my víme, že to zvládne stejně dobře.

Vždy jsme si drželi palce a měli radost z úspěchu toho druhého. I teď, když už jsem na vysoké škole, tak mým sourozencům moc přeji, aby dobře dostudovali gymnázium a správně si vybrali vysokou školu, která je bude naplňovat a posouvat jak ve znalostech tak zkušenostech dál.

Já sama své děti nejspíše doma učit nebudu. Pro mě to byly krásné roky, když jsem byla v domácím vzdělávání a mohla se dozvídat mnohem víc informací, než by mi bylo dopřáno v klasické škole. Já však nemám tolik trpělivosti, nedokázala bych obětovat veškerý svůj čas, jako to udělala maminka. A já jí za to z celého srdce děkuji.

Anna Pogradová

Zpráva z jednání Pastorační rady dne 29.5.2012

1. Malá účast na všednodenních bohoslužbách, vigiliích, některých seminářích a přednáškách:
 - a) k všedním bohoslužbám - tu a tam při liturgii kněz připomene význam pro každodenní život. Zjistíme zájem o změnu času středeční mše - ne v 18 h ale v 8 h.
 - b) v oznámeních nebudou uváděny pravidelné akce, na ty mimořádné bude osobní výzva kněze a eventuálně jiné kompetentní osoby. V jarním období pořádat akcí raději méně.
2. Agapé:
 - a) důrazné pozvání na konci mše, b) do přípravy a úklidu po agapé zapojit více střední a starší generaci, ulevit matkám s více dětmi.
3. Pravidelný úklid kostela: nikdo se neozval, 1 paní získána pro úklid po pohřbech, 2 poslouží jako náhradnice za okamžitý výpadek někoho v pravidelné službě, ale potřeba je větší. Znovu zazní při ohláškách v neděli výzva, Martina Svárovská osloví přímo několik žen.
3. Interiér kostela: Dáváme dohromady vyžádané doplňující údaje pro památkáře.
4. Dívky jako ministrantky? Ano, vyzkouší se, zvětší-li se úpravou interiéru prostor kolem oltáře.
5. Špatná srozumitelnost a slyšitelnost mluveného slova při nedělních mších:
 - a) funkční zvukotechnika
 - b) výzva k využití předních lavic pro ty, kteří hůř slyší
 - c) trpělivě učit děti zklidňování v posvátném prostoru, ale dávat najevo radost z toho, že s námi při slavení jsou.
6. Zlepšení prostoru pro děti: Jednoznačně ano, otázka je, jakým způsobem; stolečky ke kreslení? izolace pod koberec? oratoř jako herna? Zvážit do příště, pak eventuálně realizace.
7. Oprava fasády kostela v Dlouhé Lhotě: P. Karel během června projedná s památkáři.
8. Barva na fasádu fary ve Sv. Poli - předáme stavebnímu technikovi
9. Zpráva o hospodaření farnosti: bude v dalším čísle „Tomáše“ - zajistí Adam Böhm.

Martina Svárovská

Domácí škola očima dítěte

Narodila jsem se v Praze před dvaceti lety. Studuji kulturologii na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy. Jsem nejstarší z pěti sourozenců, kterým je 19, 17, 14 a 10 let. Také mám dva rodiče, tatínka akademického malíře a maminku, vystudovanou inženýrku v oblasti cestovního ruchu, kteří se v roce 1998 rozhodli, že vyzkouší nově povolený způsob vzdělávání ve formě domácí školy. A maminka se tím rázem stala učitelkou na plný úvazek, obrněná neuvěřitelnou ochotou a trpělivostí. Chcete vědět, jak u nás taková domácí škola probíhala?

Slunce za okny nás donutí vyskočit z postele. U snídaně pozorujeme za okny ptáky a rezeznáváme jednotlivé druhy. Pak začíná škola. Někdy si hrajeme na opravdickou školu a zvonníme na zvoneček, někdy ze spontánního povídání přejdeme rovnou k tomu, kolik těch malých opeřenců za okny vidíme, a pak už je jen krůček k matematice. Učíme se číst, psát, počítat a je to zábava.

Na zvědavé otázky dostáváme odpověď ihned. Často se ptáme při procházce v lese nebo ve městě. „Mami, z čeho se vyrábí zmrzlina? Tati, a proč se musí platit daně?“ Poznáváme tak svět, ne jen prostřednictvím učebnic, ale i na živo, na vlastní kůži.

Povídáme si v prvouce o hornících a dolech, není tedy nic lepšího, než se vypravit do hornického muzea, povozit se v důlním vláčku, prohlédnout si obrovské stroje. „Jak funguje tento přístroj? A k čemu slouží to veliké kolo?“ Průvodce se dívá tolika otázkám mého mladšího brásky. Prý tady ještě neměli děti, které by to tolik zajímalo a byly schopné se ptát a pak pozorně naslouchat odpovědím.

Často navštěvujeme i divadla a koncerty vážné hudby, chodíme také do galerií. Nabízejí v nich totiž tvořivá dopoledne, kde si můžeme vyrobit vlastní papír, zamyslet se nad jednotlivými obrazy a namalovat je podle svého dětského vidění. Jednou, až vyrostu, se mi tyto zkušenosti budou moc hodit při studiu na vysoké škole. V zoo poznáváme zvířata, při procházkách lesem nebo výletech do hor poznáváme rostliny a stromy. Domácí škola je zároveň velkou školou života i pro mé rodiče. Musí se toho hodně naučit sami, aby byli schopni zprostředkovat nám informace z různých oblastí učiva. Myslím, že maminka po tolika letech učení musí mít už opravdu široký rozhled.

Po obědě máme tělocvik. Vyběhneme do zahrady a ta se v tu ránu stane tělocvičnou, ale i královstvím nebo tajnou zemí. Lezeme po stromech, houpeme se na houpačce, stavíme z písku. Z prašáku na koberce máme pirátskou loď. Je třeba vylézt na stěžeň, jestli se z dálky neblíží nepřítel. Je tam! Musíme tedy bojovat. Po náročném bitvě si na sluníčku čteme z oblíbených knížek. Učíme se pak vlastně až do večera. Ještě když uléháme do postele, tak diskutujeme s rodiči o naléhavých problémech, které naše dětské hlavičky napadly během dne.

„Nechybí vám kolektiv?“ Častá otázka všech, kteří zjistí, že nás rodiče učí doma. „Proč by nám měl chybět? Vždyť je nás přece pět dětí a dva rodiče! Když se sejdeme při obědě u stolu, tak máme bezpochyby doma menší kolektiv. A krom toho chodíme na kroužky, jako je výtvarka nebo gymnastika.“ Takže odpověď je, že nám kolektiv nechybí. Naopak jsou vztahy u nás v rodině velmi pevné. Vždy jsme všechno řešili spolu, podnikali spolu. Rodiče se nám věnovali, jak jen mohli. To si uvědomujeme čím dál víc. Rodina je totiž to nejcennější, co člověk v životě má, a já jsem vděčná za mou rodinu i za domácí školu, která nám pomohla vztahy doma utužit.

V páté třídě jsme se sami rozhodli, že chceme jít na gympl. Bylo potřeba na sobě opravdu zapracovat, ale věděli jsme, že je to důležitý krok v našem vzdělání. Proto nám ani nebylo třeba domlouvat a zkoušky jsme po usilovné práci hravě zvládli. Přejít z domácí školy na gymnázium nebyl nijak těžký. Jediná změna byla v tom, že zkoušky, které jsem absolvovala

nančními prostředky především z darů od sponzorů a z Tříkrálové sbírky a chce je opět využít pro sociálně potřebné, pro adopci na dálku, pomoc chudým oblastem v zahraničí, apod. Pokud víte o někom, kdo nutně v našem okolí potřebuje sociální výpomoc, je možné se obrátit na vedení FCH a po zjištění situace může charita dle svých možností finančně pomoci.

Jana Svobodová, ředitelka FCH Dobříš

Co se děje jinde

Římská církev je katolická, tedy celosvětová. Takže je dobré se občas zajímat o to, co se děje jinde. Zkusíme v každém čísle Tomáše upozornit alespoň na jednu takovou významnou a zajímavou událost a na její souvislosti, i když výběr bude jistě subjektivní.

Biskupská konference Spojených států vyzvala na období 21. června - 4. července 2012 k modlitbám na úmysl obrany náboženské svobody v USA. Výzva biskupů nese název „Naše první a nejmilovanější svoboda“ s odkazem na citaci z promluvy Benedikta XVI. k americkým biskupům v rámci návštěvy ad limina. Tento rozhodný postoj amerického episkopátu vyvolala Obamova reforma amerického zdravotního pojištění, která nutí všechny zaměstnavatele zdravotnických institucí, včetně katolických, aby prováděli interrupce, sterilizace a poskytovali antikoncepci, i když je to v rozporu s jejich svědomím a náboženským přesvědčením.

Velmi emotivně formuloval svůj postoj vůči politice Bílého domu chicagský arcibiskup Francis kardinál George, který řekl: „Já patrně ještě budu moci zemřít doma, ale obávám se, že bude-li se situace vyvíjet podobným způsobem dále, zemře můj nástupce ve vězení a jeho nástupce nejspíše jako mučedník někde na náměstí...“

Kardinál George není zdaleka jediný z amerických biskupů, kteří bijí na poplach. Uvedený návrh zákona o zdravotní péči intenzivně kritizoval také dvaadesátiletý kardinál a newyorský arcibiskup Timothy Dolan, který se nedávno s počtem 42 000 hlasů umístil na jednom z předních míst v čtenářském hlasování „Osobnost roku 2012“ amerického magazínu Time. Svoji důvěru Mons. Dolanovi projevili už v roce 2010 američtí biskupové, kteří ho zvolili předsedou biskupské konference. Newyorský arcibiskup si také v nedávné době najal osobního trenéra a podařilo se mu zhubnout o 25 kilogramů. Je to jiná země, trochu jiná církevní mentalita – ale překvapivě podobné problémy jako u nás... Ať už jde o nutnost hájit své názory a postoje nebo o potřebu hlídat si nadváhu... -jm-

1. sv. přijímání 3. 6. 2012

Foto Karolina Laštovková
Str. 3

Pravidelné bohoslužby a pastorece

(v Dobříši vše v kostele, není-li uvedeno jinak)

Neděle

7:30 Eucharistie v Rosovicích

9:00 Eucharistie v Dobříši

10:45 Eucharistie ve Svatém Poli

12:00 Eucharistie ve Dlouhé Lhotě

Úterý

15:00 Eucharistie v LDN Dobříš – 1. úterý v měsíci, jinak tam bohoslužba slova

Středa

18:00 Eucharistie v Dobříši v PCSvT

Čtvrtek

8:30 Eucharistie v Domově seniorů v Dobříši

15:00 Bohoslužba pro školní děti v PCSvT – 1. čtvrtek v měsíci

Pátek

8.30 Eucharistie ve Svatém Poli – sudé týdny

Eucharistie v Rosovicích – liché týdny

16:00–17:45 Příležitost ke svátosti smíření v PCSvT (nebo po domluvě telefonicky P. Karel Satoria 731 604 124, P. Petr Blecha 723 183 758)

18:00 Eucharistie v PCSvT

Sledujte aktuální speciální události a změny v Kalendáři akcí

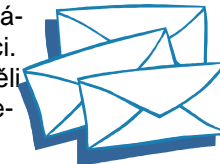
KALENDÁŘ AKCÍ O PRÁZDNINÁCH

9. 6. (so)	15.00	Druhlice	Poutní eucharistie
10. 6. (ne)	16.00	PCSvT	Setkání manželů II
15. 6. (pá)	18.00	Lhotka	Poutní eucharistie (nebude eucharistie na Dobříši)
21. 6. (čt)	15.00	PCSvT	Odpoledne pro děti na závěr školního roku
24. 6. (ne)	9.00	Dobříš -kostel	Eucharistie s rockovou hudbou hořovického sboru
	10.00	PCSvT	Agapé na ukončení pastoračního roku (i odpoledne)
29.7. (ne)	9.00	kaple sv. An-	Eucharistie (v kostele na Dobříši ani jinde nebude !)
18.8. (s)	15.00	Stará Huť	Poutní eucharistie
19.8.(ne)	10.45	Budínek	Eucharistie (nebude ve Svatém Poli)

Milí přátelé,

jsm jedna z vás, která se stará o úklid našeho kostela. Je nás málo a stárneme. Potřebovali bychom oživit a oslovit mladší generaci. Vždyť to děláme přece z lásky k Pánu a našemu společenství. Měli bychom se touto věcí zabývat všichni. Na vesnicích to mají zařízené lépe.

Proto Vás moc prosím, abyste se všichni zamysleli nad touto prosbou a přihlásili se na Pastoračním centru v kanceláři.

Děkuji a těším se na spolupráci.

M. Petránková

Úklid kostela

Ráda bych podpořila prosbu paní Petránkové, naší obětavé kostelnice. Je naléhavá potřeba omladit a rozšířit počet těch, kteří se budou na pravidelném úklidu kostela podílet. V této chvíli existují a vzorně pracují 2 skupiny seniorek a po týdnu se střídají. V jedné z těchto skupin je třeba z této služby nutně uvolnit alespoň dvě paní, jejichž zdravotní stav není k takové službě dostatečně dobrý. Velmi by pomohlo vytvořit ještě jednu alespoň tříčlennou skupinu, aby se frekvence jejich nasazení snížila na 1x za 3 týdny. Prosím, abyste se mně nebo Marušce Šochové přihlásily ty z vás, které by se chtěly a mohly takto angažovat. Vidím to jako velmi nutné a prosím o ochotu a maximální pozornost této zprávě.

Martina Svárovská

Provoz Pastoračního centra sv.Tomáše o prázdninách

Pravidelné akce se během prázdnin konat nebudou.

Pastorační centrum bude otevřeno každou středu 9:00 – 15:00 h.

Na jinou dobu je lépe se domluvit na tel. 318 521 677, 602 308 881,

e-mail: pcstomas@volny.cz.

V uvedené době bude možné:

- vyřizovat záležitosti v kanceláři farnosti
- půjčit si knížku z farní knihovny (seznam knížek na www.farnostdobris.cz)
- zahrát si ping-pong ve velkém sále
- prohlédnout si výstavu Pavel Hejhal: „S úsměvem na rtech a s tužkou v ústech“ (jen do konce července)

Případné změny sledujte, prosím, na www.farnostdobris.cz.

Přejeme krásný čas léta!

Ludmila Musilová, Martina Svárovská a Marie Šochová
pastorační asistentky

Redakční rada Tomáše: P. Petr Blecha OCD, Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), P. Karel Satoria, Dr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafář, Ing. Bára Šafářová, Bc. Jana Šigutová.

Tomáš a Tomík na webu (barevně): <http://www.farnostdobris.cz/>